

مِنْ قَوْلِ تَوَابِكَ الْمُقْلُولِ وَجَزَائِلِ عَطَايِكَ

المقْلُولِ

ای خدا ای برای آنحضرت	در بهشت فرسخ کن نعمت
ده جزا زیاده کرده از نعم	خیر او را زرهی فضل کرم
انچه از لطف دارنده	با د از رحمت کوارنده
جامد رحمت آنحضرت که	با و غیر مگر در مصافحه
بهت نور ثواب تو دوری	بخشش خود بهت در بی

اللَّهُمَّ اَعْلِ عَلَيَّ بِتَابِ النَّاسِ بِتَابِكَ وَ اَكْرِمْ مَشْوِيَةَ لَدُنِكَ وَ شَرِّ لَهُ وَ اَتِمِّمْ لَهُ نَوْمَهُ وَ نَجِّ مِّنْ اَبْتَعَانِكَ لَهُ مَقْبُولِ الشَّهَادَةِ وَ مَرْضَعِي الْمَقَالَةِ ذَا امْتِنَاطِي عَدَلٍ وَ حُظَّاهِ فَضْلِي وَ بِيْرَهَانِ عَظِيمِ

منزله شرف انچه ای عالمی	ساز بر تو ز جای ازی
جای او را که قرب است نگاه	ز کوشش ساز تا بهر اکرام
بخششها را و از رحمت	خود عطا کن نیز در نعمت

نور او را

نور او را در سبب محو کمال

از عطای فرود فرج حال	نور او را در سبب محو کمال
موجب تر تا به سجده است	اوجه کشیده در آنچه کوشش
بضابت کلام و معقول	ز آنکه بافته شده مقبول
حق باطل جدا کند از هم	را بهت کوی بخشش کرم
دل خصمش زود و نیم بود	بس که برهان او عظیم بود

اِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّوْنَ عَلٰى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا صَلُّواْ عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيْمًا

را بخشش حق ز دور لطف کرم	تو فرستاده و ملائکه هم
کنون از ای نسل فرشته است	کجا و دید به با خدا ایمان
بر که نمون بود سحرانام	از هر صدق از ره اسلام
صلوات بخیمت بسیار	بر فرستاده با حمد شمار
کوی او احمد انتم داریم	روز ناشب بخیمت تمام

اللَّهُمَّ رَفِي وَ تَسَعَدَ نِكَ صَلَوَاتِ اللّٰهِ اَلْبِيْرِ الرَّحِيْمِ وَ الْمَلَائِكَةُ الْمُقْرَبِيْنَ وَ النَّبِيِّيْنَ وَ الصَّالِحِيْنَ